

В'язень

Михайло Лермонтов

Одчиніть мою в'язницю,
Подаруйте сяйво дня,
Чорнооку чарівницю,
Чорногривого коня!
Я красуню молодую
Спершу палко поцілую,
Потім скочу на коня,
В степ подамся навмання.

Та тюрма моя висока,
Двері з засувом важким;
І далеко чорноока
В пишнім теремі своїм.
Добрий кінь в зеленім полі
Без узди, по вольній волі,
Мчить, басує сам-один,
Тільки вітер наздогін...

Самота — нема розради;
Стіни голі, вогкий діл,
Промінь тьмяної лампади
Помира в кутку без сил.
Тільки чути: за стіною
Звучномірною ходою
В тиші тупає нічний
Мовчазливий вартовий.

Перекладач: Л. С. Первомайський

Відчиніть мені темницю,
Подаруйте сяйво дня,
Чорнооку молодицю,
Чорногривого коня!
Я красуню зачарую,
Приголублю, поцілую,
Дождатись доручу,
В степ, як вітер, полечу.

Та стіна тюрми висока,
Залізяччя ґрат — криве.
І далеко чорноока
Десь у теремі живе.
Кінь баский гуляє в полі,
Не загнuzданий, на волі,
Де трава така густа,
Розпускаючи хвоста...

Я один — нема відради:
Стіни голі, кам'яні.
Вогник тьмяної лампади
Ледве блимає мені.
Тільки чути: за стіною
Звучномірною ходою
Походжає мовчазний
Незворушний вартовий.

Переклад Грязнова Олександра Андрійовича